COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 8 april 1987

betreffende steun van de Italiaanse Regering ten behoeve van Italiaanse suikerhandelaren

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(87/533/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker [1], laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 606/82 [2], en met name op artikel 44,

Na overeenkomstig het bepaalde in artikel 93, lid 2, eerste alinea, van het Verdrag de belanghebbenden te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken [3],

Overwegende hetgeen volgt :

I

Op 14 november 1984 heeft de Commissie in de vergadering van het Comité van beheer voor suiker kennis genomen van een steunmaatregel als bedoeld in het besluit van het CIPE (Comitato Interministeriale per la Programmazione Economica) van 11 oktober 1984 [4] en in beschikking nr. 39/1984 van 24 oktober 1984 [5] en beschikking nr. 41/1984 van 16 november 1984 [6] van het CIP (Comitato Interministeriale Prezzi).

Deze maatregel voorziet in de toekenning van steun aan de Italiaanse suikerhandelaren ten bedrage van 37,12 lire/kg voor op 29 oktober 1984 in voorraad zijnde witte suiker, vrij van fabricagebelasting en waarvoor de „sovrapprezzo" was betaald. Deze maatregel is bedoeld om de ontvangsten van die handelaren, die vielen onder het door het CIPE genomen besluit om de maximumprijzen voor suiker met ingang van 30 oktober 1984 te verlagen, op peil te houden.

II

1. De Commissie heeft in een aan de Italiaanse Regering gericht schrijven van 23 november 1984 voorbehoud gemaakt ten aanzien van de betrokken maatregel en zij heeft haar standpunt verbonden aan de conclusies die zij zal trekken ten opzichte van het beginsel van de vaststelling van de suikerprijzen op nationaal niveau. Op 18 december 1985 heeft de Commissie besloten dat deze prijsregeling in Italië geen inbreuk vormde op het communautaire prijzenstelsel.

In een op 7 mei 1986 aan de Italiaanse Regering gericht schrijven heeft de Commissie medegedeeld dat zij had besloten de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag in te leiden ten aanzien van de bovenbedoelde steunmaatregel.

De Commissie heeft ter zake geoordeeld dat deze maatregel :

— moet worden beschouwd als een exploitatiesubsidie zonder duurzame gevolgen voor de verbetering van de structuur van de betrokken sector ;

— voldoet aan de in artikel 92, lid 1, van het Verdrag genoemde criteria, maar niet in aanmerking komt voor toepassing van de in de leden 2 en 3 van dat artikel bedoelde afwijkingen ;

— verder door de aard en de wijze van financiering ervan een inbreuk vormt op de gemeenschappelijke ordening der markten in de suikersector en derhalve onverenigbaar is met de gemeenschappelijke markt uit hoofde van het boven aangehaalde artikel 92.

De Commissie heeft in het kader van die procedure de Italiaanse Regering aangemaand haar opmerkingen te maken.

De Commissie heeft eveneens de overige Lid-Staten alsmede de andere belanghebbenden dan de Lid-Staten aangemaand hun opmerkingen te maken.

(1) PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.
(2) PB nr. L 74 van 18. 3. 1982, blz. 1.
(3) PB nr. C 269 van 25. 10. 1986, blz. 2.
(4) Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana nr. 313 van 14. 11. 1984.
(5) Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana nr. 298 van 29. 10. 1984.
(6) Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana nr. 319 van 20. 11. 1984.

2. Op 22 juli 1986 heeft de Italiaanse Regering geantwoord op het schrijven van de Commissie van 7 mei 1986. Hierin heeft zij er onder meer op gewezen dat de door de beschikking van het CIP nr. 39/1984 vastgestelde prijsverlaging voor suiker de handelaren belet heeft de op 29 oktober 1984 in voorraad zijnde suiker zonder verliezen te verkopen. Uit dien hoofde vormt volgens de Italiaanse Regering de genoemde beschikking geen steunmaatregel, daar het doel ervan is gelijkheid van behandeling te waarborgen ten opzichte van het vóór de prijsverlaging verkochte produkt.

3. Bij schrijven van 9 januari 1987 heeft de Italiaanse Regering de Commissie onder meer medegedeeld :

— dat in haar overeenkomstig artikel 93, lid 2, eerste zin, van het Verdrag aan de andere belanghebbenden dan de Lid-Staten gerichte mededeling, de Commissie bevestigd had dat de regeling inzake maximumsuikerprijzen in Italië geen inbreuk vormde op het communautaire prijzenstelsel ;

— dat dit besluit nog een beter licht werpt op de redenering die ten grondslag heeft gelegen aan de nationale maatregel met het oog op het herstel van de marktvoorwaarden voor de handelaren die de suiker vóór de nationale prijsverlaging hadden gekocht en deze daarna weer hadden verkocht ;

— dat de Italiaanse Regering de Commissie om deze redenen verzocht haar oordeel over de maatregelen om weer billijke voorwaarden te scheppen voor de betrokken handelaren met grotere welwillendheid opnieuw in overweging te nemen.

III

De hoeveelheden suiker waarvoor de steun aan de suikerhandelaren wordt toegekend, zijn de volgende :

— geraamde hoeveelheid bij de handelaren per 29 oktober 1984 opgeslagen suiker, waarvoor de steun zal gelden :

47 839 ton (volgens door de Italiaanse autoriteiten verstrekte inlichtingen) ; dit is :

— 3,75 % van de Italiaanse produktie voor het verkoopseizoen 1984/1985, of wel 1,274 miljoen ton (bron : Eurostat) ;

— 24,8 % van de in het verkoopseizoen 1984/1985 ingevoerde hoeveelheden (bron : Eurostat).

Op grond van deze gegevens zou het totale steunbedrag 1,7 miljard lire (1,164 miljoen Ecu) bedragen ;

— jaarlijks uit de Lid-Staten (EUR-10) ingevoerde hoeveelheden suiker (bron : Eurostat) :

— verkoopseizoen 1982/1983 : 283 000 ton,
— verkoopseizoen 1983/1984 : 273 000 ton,
— verkoopseizoen 1984/1985 : 239 773 ton.

Daar Italië een tekort aan suiker heeft, produceert het alleen suiker binnen het A-quotum.

IV

1. De voor de gehele op 29 oktober 1984 opgeslagen hoeveelheid suiker te verlenen steun vervalst de concurrentie. De steun bevoordeelt namelijk de Italiaanse handelaren, die op 29 oktober 1984 witte suiker in voorraad hadden, ten opzichte van hun concurrenten uit de andere Lid-Staten die actief zijn in de suikersector en na die datum suiker zouden willen verkopen.

Ter zake dient te worden opgemerkt dat vanaf 30 oktober 1984 voor deze beide categorieën handelaren dezelfde door het CIPE vastgestelde maximumverkoopprijzen voor suiker gelden. Ook moet rekening worden gehouden met het feit dat alleen de handelaren die op 29 oktober 1984 suiker in voorraad hadden, de steun van 37,12 lire/kg zullen ontvangen.

Dank zij die interventiemaatregel zijn deze laatsten in staat desgewenst betere verkoopvoorwaarden toe te passen dan kunnen worden aangeboden door hun collega's uit de andere Lid-Staten, die niet voor steunmaatregelen van de Staat in aanmerking komen.

Deze maatregel heeft eveneens een nadelige invloed op het handelsverkeer in suiker tussen Italië en de andere Lid-Staten die suiker naar dat land zouden willen exporteren. De handelaren uit de bedoelde Lid-Staten zouden vanaf 30 oktober 1984 hun uitvoer afgeremd zien als gevolg van het feit dat de Italiaanse handelaren er vanaf die datum de voorkeur aan zullen geven eerst de suiker af te zetten die zij op 29 oktober 1984 in voorraad hadden — suiker waarvoor zij in aanmerking komen voor de steun van 37,12 lire/kg — en pas daarna de suiker welke zonder enige steun uit de andere Lid-Staten wordt ingevoerd.

2. De betrokken maatregel voldoet derhalve aan de voorwaarden van artikel 92, lid 1, van het Verdrag, dat voorziet in de onverenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt van steunmaatregelen die niet voldoen aan de in dat artikel vastgestelde criteria.

De onverenigbaarheid kan niet worden opgeheven op grond van artikel 92, lid 2, van het Verdrag, daar de in die bepaling beoogde afwijkingen in het onderhavige geval niet van toepassing zijn. De in lid 3 van het genoemde artikel vermelde afwijkingen hebben betrekking op nauwkeurig bepaalde doelstellingen die met de toekenning van de steun moeten worden nagestreefd, welke doelstellingen van communautair belang moeten zijn ; de afwijkingen kunnen met name slechts worden toegestaan wanneer de Commissie kan vaststellen dat de steun nodig is voor het bereiken van een van de in die bepalingen opgesomde doelstellingen. Wanneer men dergelijke afwijkingen toestaat voor steun waarbij een dergelijke tegenprestatie niet hoeft te worden geleverd, zou dit neerkomen op het toelaten van een situatie die nadelig is voor het handelsverkeer tussen de Lid-Staten en van niet door het belang van de Gemeenschap gerechtvaardigde concurrentievervalsing en dientengevolge op onverantwoorde voordelen voor bepaalde Lid-Staten.

De betrokken maatregel is duidelijk niet bestemd om de verwezenlijking van een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang te bevorderen in de zin van artikel 92, lid 3, onder b); het betreft ook geen maatregelen waarmee beoogd wordt een ernstige verstoring in de economie van de betrokken Lid-Staat in de zin van diezelfde bepaling op te heffen.

Voor de afwijkingen bedoeld in artikel 92, lid 3, onder a) en c), ten aanzien van steunmaatregelen ter bevordering of vergemakkelijking van de economische ontwikkeling van streken alsmede van bepaalde onder c) bedoelde activiteiten, moet worden geconstateerd dat de steun uitsluitend wordt toegekend aan sommige Italiaanse handelaren, met uitsluiting van criteria voor de aanpassing of verbetering van hun afzetstructuur. Bijgevolg moet deze steunmaatregel worden beschouwd als een exploitatiesubsidie voor de betrokken handelaren; in beginsel is de Commissie steeds gekant geweest tegen deze soort steunmaatregelen, daar voor de toekenning van de steun geen voorwaarden gelden die kunnen vallen onder een van de afwijkingen als bedoeld in lid 3, onder a) en c), van artikel 92.

Bovendien moet worden opgemerkt dat uit het feit dat de Commissie heeft besloten dat de nationale regeling inzake de vaststelling van maximumsuikerprijzen in Italië geen inbreuk vormt op het communautaire prijzenstelsel, niet de conclusie mag worden getrokken dat de betrokken steun, die volgens de Italiaanse autoriteiten bestemd is om de vaststelling op nationaal niveau van lagere prijzen per 30 oktober 1984 te compenseren, in aanmerking komt voor een van de afwijkingen bedoeld in artikel 92, lid 3, onder a) en c), van het Verdrag.

3. De toekenning van de betrokken steun is in strijd met het beginsel op grond waarvan de Lid-Staten niet meer bevoegd zijn eenzijdig te besluiten over de inkomsten in het kader van een gemeenschappelijke marktordening door de toekenning van dergelijke steun.

Voorts zijn er beperkingen gesteld op de bevoegdheid van de Lid-Staten om rechtstreeks te interveniëren in de werking van de gemeenschappelijke marktordeningen die een stelsel van gemeenschappelijke prijzen bevatten, welke thans onder de uitsluitende bevoegdheid van de Gemeenschap vallen.

Bijgevolg zou, zelfs wanneer een afwijking in het kader van artikel 92, lid 3, van het Verdrag denkbaar zou zijn geweest, het feit dat de in onderzoek zijnde steunmaatregel een inbreuk vormt op de betrokken gemeenschappelijke marktordening, de toepassing van een dergelijke afwijking hebben uitgesloten.

4. De betrokken steun voldoet derhalve niet aan de vereiste voorwaarden om in aanmerking te komen voor een van de afwijkingen van artikel 92 en moet als onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd; de Italiaanse autoriteiten moeten de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de steun niet wordt toegekend.

Deze beschikking loopt niet vooruit op de consequenties die de Commissie eventueel zal trekken met betrekking tot de terugvordering van de bovenbedoelde steun bij de begunstigden alsmede met betrekking tot de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid door het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw, ingeval zou blijken dat de steun is toegekend vóór het einde van de in artikel 93, lid 2, van het Verdrag bedoelde onderzoekprocedure,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steunmaatregel, die bestaat in de betaling van een bedrag per hoeveelheid produkt aan de Italiaanse handelaren van 37,12 lire/kg voor witte suiker die vrij van fabricagebelasting in voorraad was en waarvoor de „sovrapprezzo", bedoeld in het besluit van het CIPE van 11 oktober 1984 en de beschikkingen van het CIP nr. 39/1984 van 24 oktober 1984 en nr. 41/1984 van 16 november 1984 werd betaald, is op grond van artikel 92 van het Verdrag onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en mag derhalve niet worden toegekend.

Artikel 2

De Italiaanse Regering stelt de Commissie binnen een maand na de mededeling van deze beschikking in kennis van de maatregelen die zij heeft genomen om aan het bepaalde in artikel 1 te voldoen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 8 april 1987.

Voor de Commissie

Frans ANDRIESSEN

Vice-Voorzitter